І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. No. 165. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 27-го СЕРПНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 27, 1960 Ч. 165. VOL. LXVII.

СЕНАТСЬКО - ПАЛАТНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗГІДНИЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЛІКАРСЬКУ ОПІКУ

ЗАГАЛЬНУ СУМУ ЗАКОРДОННОЇ ДОПОМОГИ ЗМЕНЧЕНО ЗНОВУ. ЗАЛИШИЛАСЯ НЕВИРІШЕНОЮ СПРАВА МІНІМАЛЬНОЇ ПЛАТНІ

Вашингтон. — Сенатсько-палатна конференція, покликала до узгідненя прийнятого сенатом законопроєкту про лікарську опіку для старших віком осіб, затвердила в четвер дня 25 серпня ц. р. компромісову програму цісї опіки, із якої мало б користати 12,400,000 громадян у віці понад 65 літ. Здійснення цісї програми коштуватиме в першому році федеральну скарбницю 202,000,000 долярів і стейти мусітимуть виплатити 61,000,000 долярів. Обраховують, що до п'яти років федеральні дотації збільшаться до суми 340,000,000 долярів річно, а дотації стейтів до 180,000,000 дол. Програма буде здійснювана стейтами з одного боку в рямцях Медичної Опіки для старших осіб і з другого боку в рямках існуючого вже пляну підтримки для людей старшого віку. В обидвох категоріях змогтимуть користати з лікарської опіки яких 12,400,000 осіб. Для одержування допомоги треба буде переходити „перевірку засобів", значить доводити, що дана особа справді потребує допомоги на лікування. Федеральна участь у цьому фінансуванні мала б бути покривана безпосередньо із загальних державних прибутків і для її покриття не передбачено ніяких спеціяльних податків. Тому теж ініціятори затвердженого конференцією законопроєкту сподіваються, що президент Айзенгавер його підпише. В затвердженій програмі лікарської опіки вилучено тепер прийняту Сенатом постанову про поширення лікарської опіки на туберкульозних і хворих осіб і вона теж набагато менше ліберальна, як цього б хотіли автори демократичного і республіканського плянів цісї лікарської опіки, що були відкинені Сенатом. Конференція відкинула теж запропоновану їй поправку, щоб обов'язуючий для отримування пенсії вік 65 років зменшити до 62 літ — так, як це є в жінок. Федеральна участь в лікарській допомозі обмежена тепер до 65 долярів місячно для окремої особи, з евентуальним податком у висоті 12 долярів. Компромісовий плян лікарської опіки, прийнятий палатно - сенатською конференцією, має бути ще ратифікований обидвома палатами Конгресу, що відбудеться, як думають без більших труднощів. Цього ж самого дня окрема палатно - сенатська комісія узгіднювала прийнятий Сенатом законопроєкт про допомогу закордонові й у висліді погодилися на встановлення загальної суми асигнувань на цю програму на 3,722,350,000 долярів, значить на 266,704,000 менше, як пропонувався у своєму законопроєкті Сенат і на 559,354,000 менше, як цього вимагав през. Айзенгавер. Третя із палатно-сенатських конференцій, яка розглядала справу встановлення нової мінімальної заробітної платні, передану їй палатною комісією правил, не добилася ніякого компромісу щодо висоти збільшення цісї платні і відклала дальший розгляд справи на п'ятницю 26 серпня ц. р.

Ніксон виясняє свою ролю в уряді; Кеннеді обіцяє посередництво для замирення між арабами й Ізраїлем

Вашингтон. — Віце-президент Ричард Ніксон, виступаючи тут на телевізії разом з артистом Джеком Пааром, вияснив принагідно, що всі рішення відносно американської політики вносив досі президент Айзенгавер, а його роля обмежувалась до участи в дебатах, які попереджували такі рішення. Республіканський кандидат на президента дав це вияснення у зв'язку з подібним твердженням президента Айзенгавера та підкреслюванням його досвіду в уряді під час теперішньої передвиборчої кампанії. Тим часом демократичний кандидат, Джан Кеннеді, виступав перед зібранням сіоністів в Ню Йорку і в промові твердив, що на випадок його вибору на президента, він посередничатиме в намаганнях замирення між арабами й Ізраїлем. Кеннеді твердив, що обов'язком Америки було б негайно і всією своєю могутністю стати в обороні будь-якої країни на Середньому Сході на випадок нападу на неї і при цьому критикував політику теперішньої республіканської адміністрації за „слабість і нерішучість".

Американський підводний човен проклав нову дорогу з бігуна на Атлянтик

Вашингтон. — Американський атомовий підводний човен „Морський Змій" (Зідраґон) вписав нову сторінку в історії підводного мореплавання, пропливаючи від Північного Бігуна на Атлянтійський Океан попід ледами Арктиди і потім поміж льодовими горами й островами на північ від Канади. Зроблений цим підводним човном шлях може бути в майбутньому використаний замість Панамського Каналу для перепливу з Атлянтійського на Тихий Океан. В деяких місцях „Морський Змій", плив попід льодовими горами, зануреними до глибини 108 стіп й інколи він сам, пропливаючи попід велетенськими льодовими горами, довгими до 1.500 стіп, мусів занурятися до глибини яких 300 стіп. „Морський Змій" почав свою подорож з початком серпня ц. р. і доплив до каналу Паррі в два тижні потім, дня 15 серпня. Шість днів пізніше він виплив на Бофортському морі на північ від Аляски. Звідти поплив до Північного Бігуна, а потім у напрямку на Гаваї на води Тихого Океану. Човен має 2.360 тонн посмности і залога його нараховує 75 моряків.

В АМЕРИЦІ

● **Біля Індіяна Гарбор в стейті Індіяна** зійшов з рейок пасажирський поїзд лінії Ню Йорк Сентрал із 130 особами. Вислідок цього випадку було 23 осіб поранених. Поїзд складався з 11 вагонів і їхав із скорістю 80 кілометрів на годину.

● **У місцевості Савт Геро в стейті Вермонт** згинуло під час удару авта в дерево сім молодих людей, у віці від 18 до 20 років — усе добрі і незозлучні товариші, почннаючи від днів дитинства. Вони верталися додому після проведеного весело вечора. Шестеро із юнаків згинули на місці, сьомий помер після привезення його до шпиталю.

● **Фундація братів Рокефелерів** признала Коледжові ім. Роберта в Істанбулі в Туреччині дотацію в сумі $150.000.

● **47 аргентинських письменників**, здебільша пероністів, комуністів, лівих і, навіть дехто із правих, підписали заклик, в якому стверджують, що кубинськдка революція „заслуговує на увагу, пошану і відданість народів Західньої Гемісфери".

КОНҐРЕСМЕН ФЛОД ПРОПОНУЄ СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Вашинґтон. — Минулого четверга, 25-го серпня, конґресмен Денісл И. Флод, демократ з Пенсилвенії, вніс в Палаті Репрезентантів резолюцію, пропонуючи створення окремої конґресової комісії, що займалася б справами поневолених Москвою націй. Відкликаючись на успіх відзначування схваленого Конґресом і проголошуваного Президентом Тижня Поневолених Націй, Флод твердить, що найкращим доказом успіху такої акції може послужити те, як на неї реаґує Москва. Флод твердив: „Хрущов здає собі справу, що так званий Совєтський Союз є політичною фікцією, примусовим союзом народів із славною історією, великою культурою та своїми власними природними багатствами. Совєтські лідери знають ліпше від когонебудь, яких засобів насильства треба їм вживати, щоб вдержати в поневоленні ці народи". Флод дальше твердив, що на випадок нового воєнного конфлікту вільний світ мав би по своєму боці могутню „третю силу", саме ці поневолені Москвою народи. „Скажімо цим народам, що Америка про них не забуває, що їхня боротьба є нашою справою, що ми ніколи не погодимось із жалюгідними обставинами, в яких вони перебувають, що ми використаємо всі мирні можливості для їхнього визволення, для відновлення їхньої волі" — твердив конґресмен Флод, вносячи свою резолюцію, в якій, між іншим, названі поіменно всі поневолені Москвою народи, між ними одним з перших український нарід. Вносячи цю резолюцію, конґресмен Флод з признанням говорив про проф. Лева Добрянського, голову Українського Конґресового Комітету Америки і автора резолюції про Тиждень Поневолених Націй і голову Комітету відзначування того Тижня. Цілий ряд конґресменів виявили готовість піддержати резолюцію Флода. Наші громадяни і їх організації зробили б прислугу добрій справі своїми листами подяки і заохоти до конґресмена Флода (Daniel J. Flood).

Проф. Л. Добрянський відзначений Українськими Професіоналістами, як „Людина Року"

Проф. Лев Добрянський

Ню Йорк. — Товариство Українських Професіоналістів, що звичайно відбуває свої щорічні конвенції разом з Лігою Української Молоді Північної Америки під час дня праці, уже від ряду років вибирає щорічно „Людину Року", відзначаючи цим зокрема заслужених американсько - українських і канадійсько - українських діячів. Цим разом „Людиною Року" відзначено проф. Лева Добрянського, голову Українського Конґресового Комітету, автора резолюцій про Тиждень Поневолених Націй і тепер голову Комітету щорічного відзначування цього тижня. Досі Т-во Українських Професіоналістів відзначило як „Людей Року" покійного вже д-ра Луку Мишугу, кол. головного редактора „Свободи", канадійського міністра праці Михайла Стара, переможця в телевізійних змаганнях д-ра Олександра Саса - Яворського та минулого року голову Українського Народного Союзу і президента Українського Конґресового Комітету Дмитра Галичина.

ЗДА зірвали дипломатичні взаємини з Домініканською Республікою

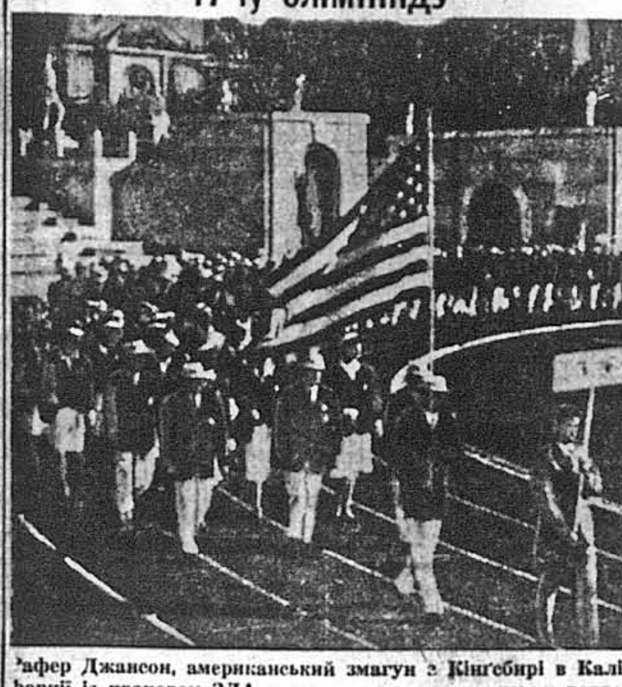
Вашинґтон. — Згідно із заявою Линколна Вайта, пресового секретаря державного секретаріяту, З'єдинені Держави зірвали дня 24 серпня ц. р. дипломатичні взаємини із режимом Трухільйо. Зірвання дипломатичних взаємин є консеквенцією резолюції міністрів закордонних справ Організації Американських Держав, яка буула прийнята в суботу 20 серпня ц. р. і яка крім зірвання дипломатичних взаємин з Домініканською Республікою доручила ще членам Організації Американських Держав проведення деяких економічних санкцій у відношенні до режиму Рафаеля Трухільйо. Формальне проголошення зірвання дипломатичних взаємин між ЗДА і Домініканською Республікою має відбутися вже найближчим часом після того, як будуть виготовлені відповідні документи і як вони будуть доручені вже домініканському урядові. Тоді теж буде опублікована декларація американського уряду в цій справі. Діючий державний секретар Даґлес Діллон ствердив, що зірвання дипломатичних взаємин з режимом Трухільйо є неминуче і дуже близьке. В американському Сенаті, почали в міжчасі виступати на оборону режиму Трухільйо деякі із південно американських сенаторів, які вважають що Трухільйо є вірним приятелем ЗДА і що добре було б мати таких „диктаторів" в інших країнах Середньої і Південної Америки.

Американські продавці в харчових крамницях воліють свій фах, як пост „найвищих босів" в СССР

Вашинґтон. — Обурені зневажливим висловом Хрущова, що його він вжив у відношенні до віце-президента Ніксона, називаючи його іронічно „продавцем в харчовій крамниці" (ґросері клерк), провід і члени американської спілки харчово-крамничних продавців вислали Хрущову листа, в якому заявляють з обуренням, що вони воліють бути вільними харчово-крамничними продавцями в З'єдинених Державах Америки, як „найвищими босами" (тап доґ) в Совєтському Союзі. Листа підписав Джеймс А. Сафридж, президент Міжнародної асоціяції продавців в роздрібних крамницях. Зневажливого вислову про Ніксона вжив Хрущов у розмові з Джосефом Кюрраном, президентом крайової спілки моряків торговельної фльоти. Хрущов назвав Ніксона „офермою... спроможним бути хіба тільки продавцем у харчовій крамниці".

● **Одним із керівників виборчої кампанії** в користь демократичного кандидата на президента Джана Ф. Кеннеді, який, як відомо є католиком, призначено провідного американського протестанта Джеймса В. Вайна, асистента ґенерального секретаря для справ інтерпретації при протестантській Крайовій Раді Церков

У РИМІ ВІДКРИТО УРОЧИСТО 17-ту ОЛІМПІЯДУ

Рафер Джансон, американський змагун з Кінґсбірі в Каліфорнії із прапором ЗДА у руках веде американську репрезентацію під час відкриття Олімпійських Ігрищ у Римі.

Рим. — Із традиційною парадою, у приявності 75,000 — 90,000 народу, відкрито в четвер 25-го серпня о год. 4.30 по пол. (в Ню Йорку було годі ½12 впол.) на головному стадіоні в Римі 17-ту Міжнародну Олімпіяду. Акту відкриття доконав італійський президент Джованні Ґронкі. Приявними були спортові дружини з 84-ох країн і народів, які візьмуть участь у суперницьких змаганнях у 18-ох родах спорту. Традиційну дефіляду відкрила, як звичайно, грецька дружина, як репрезентація тієї країни, де вже Олімпійські Ігри відбувались в давній старовинній давнині перед народженням Христа і де вони були поновлені в новітніх часах. У проводі грецької Олімпійської дружини йшов престолонаслідник князь Константин. Драматичним моментом першої формально - урочистої стадії 17-их ігрищ було прибуття 19-річного італійця Адольфа Консоліні, який на Олімпі в Греції запалив був смолоскип від промінів сонця та перевіз його кораблем понад через Йонське море й потім пішки до Риму, у супроводі яких 1,000 італійських бігунів. Шість оркестр грали всі дзвони в Римі били та гарматні стріли гриміли, коли на високу щоглу підягнено білий Олімпійський прапор. Американська дружина в синіх уніформах і білих солом'яних капелюхах викликала великі овації. Єдиним похмурим тоном була демонстрація, аку влаштували вільні китайці. Олімпійський Комітет допустив їх до ігрищ під умовою, що вони можуть виступати тільки, як репрезентація Форзози, а не Китаю, бо Совєти і всі їх сателіти загрозили бойкотом Олімпіяди, якщо вільних китайців допустять до участи в ній, як репрезентантів Китайської Республіки. Вільні китайці прийняли до відома те рішення під протестом та виступили в дефіляді — без ніякого прапору, маючи тільки на уніформах свої національні відзнаки. 17-а Олімпіяда триватиме до 11-го вересня.

Поверс не вірить, що „У-2" був збитий большевиками

Олівер Поверс поплакував, відповідаючи на питання журналістів.

Ню Йорк. — Френсіс Поверс, засуджений недавно в Москві на 10 років ув'язнення за шпигунство пільот американського розвідувального літака U-2, не вірить, що цей літак був збитий совєтською ракетою, як це твердять большевики. Заяву в цій справі склав батько засудженого пільота Олівер Поверс, на пресовій конференції в Ню Йорку після повороту з Москви минулого четверга, 25-го серпня. Виступаючи перед зібранням кореспондентів у Пресовому Клюбі, Олівер Поверс переповідав слова свого сина, що він не вірить, щоб його літак був збитий ракетою чи будь-якою іншою збросою, бо в такому випадку він був би відчув експльозію і мусів би побачити оранжевий відблиск довкола нього. Проте, Олівер Поверс не міг дати будь-яке вияснення на запити, що з цим літаком могло статись і чому він опинився в совєтських руках. Він тільки твердив, що син його не дав жадного вияснення в цій справі ані в суді, ані поза судом, хоч і твердив, що він сам літака не приземнив.

Посадник Филаделфії Ділворт назвав поведінку Поверса ганебною

Филаделфія. — Посадник цього міста Ричардсон Ділворт, виступаючи із промовою на прийнятті Асоціяції Обезпеченевих Рад, назвав поведінку американського пільота Френсіса Ґері Поверса ганебною і ствердив, що він завдав дошкульної шкоди престижові ЗДА. За словами Ділворта Поверс є страхітливим прикладом для всього світу у його намаганні зберегти за всяку ціну свою голову. „Можна вибачити — казав Ділворт — перехід на бік ворога американських вояків в Кореї, бо ж військо не було приготоване на застосовані комуністами методи війни. Але ж для Поверса не може бути ніякого вибачення. Він знав, що він робив і він був вишколений для своєї роботи". Покликуючися на героя американської революції Натана Гейла, який перед смертю заявив, що йому замало одного життя, щоб могти віддати його за батьківщину, Ділвортс висловив жаль, що про цього героя не читав трохи більше Поверс у своїй молодості і що не взяв собі його за приклад у своїй військовій кар'єрі. Зібрані в кількості 1,000 осіб учасники прийняття прийняли виступ Ділвортса бурхливими оплесками.

КУБА ОБСТОЮЄ СВОЮ ВІРНІСТЬ МОСКВІ

Сан Хозе, Коста Ріка. — Заходи групи міністрів закордонних справ середньої і південної Америки, що хотіли якось мирно поладнати спір з Кубою і знайти компромісову базу, розбились об непримирливе становище Куби, що відстоює свою „вірність і приязнь" Москві та продовжує свої невідповідальні гістеричні атаки проти З'єдинених держав. Кубинський міністер закордоних справ д-р Раул Роа виголосив три і чверть годинну промову, в якій повторював відомі попередні пропаґандивні протиамериканські обвинувачення та зайки і боронив „право" Куби зберігати тісні зв'язки з комуністичними країнами. Погрозу Москви збомбардувати ЗДА ракетами викликала — твердив він — „провокаційна" американська політика. Куба „була примушена" прийняти з вдячністю до відома готовість Москви поспішити їй на поміч, бо вона сама не всилі оборонитись проти „американського імперіялізму", а інші американські країни також її не оборонили б. Роа твердив, що не слід займатись уявною і майбутньою небезпекою Америці збоку комунізму, коли тепер відразу мається діло з актуальним північно-американським імперіялізмом. Найбільшим ворогом латинської Америки була все північна Америка — кричав гістерично д-р Раул Роа, який наприкінці свого виступу зголосив резолюцію, в якій вимагає, щоб конференція американських міністрів закордонних справ „перестерегла З'єдинені Держави, щоб вони виреклись своєї політики „інтервенції, провокації і аґресії". Єдиними двома „концесіями", що їх добилась згадана посередницька група міністрів, на чолі з репрезентантом Мехіка була згода Раула Роа, що він не покине конференції зараз після своєї промови, як також одно речення в поверх тригодинній промові, де він заявив, що Куба „готова переговорювати з З'єдиненими Державами на базі рівности і без обмеженого денного порядку". У цій заяві добачують можливість компромісової формули. Однак державний секретар Гертер оприлюднив зараз після закінчення промови Роі, що та промова ще раз доказала, що теперішній кубинський уряд готов іти „рука в руку з сіно-совєтським бльоком". Таким чином між-американська конференція в Сан Хозе опинилась у сліпомі куті. У минулий четвер не передбачували публічних нарад, тільки ведуться тайні наради, щоб знайти вихід із ситуації. Навіть ті держави, що поручають примирливість супроти Куби і не хочуть виключати її з Організації американських держав та стосувати проти Куби рішучі санкції, таврують її прокомуністичні зв'язки, диктаторський характер режиму і антиамериканську гістерію.

Де Ґоль старається замирити Сенеґаль і Судан

Париж. — Французький президент Шарль де Ґоль відмовився визнати державну самостійність Сенеґалю, який проголосив відірвання від Федерації Малі, куди належали Сенеґаль і Судан, дві вчорашні французькі колонії в Африці. Прем'єр Сенеґалю Мамаду Дія приїздив в цій справі до Парижу, запрошений де Ґолем, та вже відлетів до Дакару, що є столицею Сенеґалю, але й столицею цілої Федерації Малі. Відмова де Ґоля поквапно погодитись на розв'язання Федерації Малі і створення з Сенеґалю окремої держави вплинула позитивно на настрої в столиці Судану, Бамако. Суданський прем'єр Модіго Кейта запротестував був депешею до де Ґоля проти одностороннього зірвання федераційного зв'язку сенеґальським прем'єром та перестерігав проти штовхання Судану, щоб той шукав собі інших союзників. Французький Судан не має власного порту і залишившись без державного зв'язку з Сенеґалем, що розпоряджає великим портом в Дакарі, мусів би, мабуть, єднатись з Ґвінеєю, яка має прокомуністичний уряд президента Секу Туре, — а це було б усупереч інтересам Франції і вільного світу. Сподіються, що суданський прем'єр прибуде теж до Парижу і що де Ґоль продовжуватиме свої посередницькі заходи, щоб реактивувати Федерацію Малі, яка розлетілась швидше, поки ще почала діяти.

Німецькі соціялісти визнають єдність з Заходом проти Совєтів

Бонн. — Внутрішні спори в західньо-німецькій Соціял-демократичній партії скінчились повною поразкою марксистських доктринерів. Приготовляючись до парляментарних виборів в наступному році — Соціял - демократична партія покликала до керування передвиборчою кампанією 10-членний провід, головою якого обрано 46-річного західньо-берлінського посадника Віллі Брандта, що здобув собі популярність в Німеччині і поза нею своєю рішучою та послідовною кампанією в обороні вольностей Західнього Берліну у спілці з західніми державами — проти Совєтського Союзу. Щойно друге після цього місце дістав д-р Карло Шмідт. Таким чином у випадку перемоги соціялістів — Віллі Брандт став би канцлером, Карло Шмідт міністром закордонних справ. Водночас оприлюднено партійні гасла соціял-демократів. Вони визнають цілком програму Християнсько-демократичної партії Аденауера в закордонній політиці, себто військово-політичний союз із Заходом у бльоці НАТО з усіми зв'язаними з цим військовими зобов'язаннями та відмовляються від націоналізації промислу й транспорту — першої вимоги „інтеґрального соціялізму". Віллі Брандт заявляє, що він хоче робити „те саме, але ліпше" та апелювати в своїй кампанії не до соціялістичних однодумців, а до німецького народу.

У СВІТІ

● **Японський уряд** потвердив, що він дав згоду на приїзд до порту в Йокогамі голляндського літаконосця „Крель Доорман": з цього приводу Індонезія погрожує зірванням взаємин з Японією, бо — мовляв — Японія зробила проти-індонезійську демонстрацію. Індонезія зірвала була дипломатичні взаємини з Голляндією саме тому, що Голляндія вислала „Крель Доормана" на скріплення голляндського гарнізону в західній Ґвінеї, до якої має претенсію Індонезія.

● **Населення в Ляосі** більше стурбоване повінню ріки Меконґ, аніж тамошньою політичною кризою, що грозить громадянською війною. Родини службовиків американської амбасади в Вієнціямі, столиці Ляосу, переїхали до Банґкоку, столиці сусіднього Сіяму, з уваги не на суперницьких військовиків, а на небезпеку залиття Вієнціяну.

● **Крішна Менон**, комунофільський міністер оборони Індії, признав, що в останніх чотирьох місяцях комуно - китайські літаки 17 разів порушили суверенність індійського повітряного простору. Він заявив, що Індія зголосила з цього приводу протест в Пейпінґу.

● **В Еспанії** переведено знову арештування серед баскійських націоналістів, які в околиці Барселони розкидали летючки проти режиму ген. Франка.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sun s, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢. Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Російський імперіялізм і Куба

Промова державного секретаря Крістіяна Гертера, виголошена в минулу середу на конференції американських міністрів закордонних справ у столиці Кости Ріки, Сан Хозе, повинна причинитись у великій мірі до з'ясування і ствердження тієї істини, що з неї все ще не цілком здає собі справу вільний світ: що комуунізм і російський імперіялізм це те саме, і вони покриваються. Практикою комунізму від часів Леніна, покликанням на різні факти від часу створення Москвою Комінтерну, всією послідовною політикою Совєтського Союзу та всією дійсністю в усіх комуністичних країнах світу Гертер доказував із залізною логікою, що в політичній дійсності останніх сорока років комунізм і російський імперіялізм — це поняття найтісніше одне з одним пов'язані, і що насправді, в реальній дійсності, ніяка опанована комуністами країна не може бути „незалежною й національною", бо вона підчинена Москві.

Гертер доказував цю правду на прикладах всіх уярмлених Москвою країн, зокрема Польщі і Мадярщини, а боротьбу Югославії проти супрематії Москви та нагінку збоку Москви проти Тіта за його спротив московському диктатові назвав якраз найбільшим доказом підлеглости Москві всього світового комуністичного руху. Отож — за твердженням Гертера — зріст комуністичних впливів у будь-котрій країні — це успіх російського імперіялізму. Тому й зворот кубинської революції в сторону комунізму пішов по лінії намагань Москви — використати внутрішньокубинські відносини, щоб просочитися своїми впливами на американський континент і підривати існуючий лад в країнах американської гемісфери — інтриґами, сіянням взаємного роздору та підрізуванням усієї міжамериканської системи співпраці.

Дотеперішні виступи міністрів закордонних справ інших країн американського континенту, зокрема Колюмбії, Арґентини й Чіле, вказують на щораз більше зрозуміння правд, підкреслюваних Гертером. Цікавою була, наприклад, заввага чілійського міністра, який назвав „образою для латинсько - американських держав - сестер Куби", коли нинішня Куба виступає в ролі репрезентанта всієї Латинської Америки. Непогамованість і ароґанція Фіделя Кастра і його найближчих співробітників допомагають американській дипломатії у її заходах переконати інші південно - американські країни, що нинішня Куба з її диктаторським режимом Кастра — це куди більша загроза для них, малих і слабих країн, як для могутніх З'єдинених Держав з їх стабільним устроєм, без ґрунту для комунізму. Фідель Кастро має ту саму психіку й ментальність, що й всі інші диктатори, ліві чи праві: зарозумілість, упертість і брак почуття реалізму. Тому, у відповідь на заклик колюмбійського міністра, голови конференції в Сан Хозе, щоб кубинський уряд відмовився від співпраці з Москвою та Пейпінґом і заявив свою солідарність з іншими американськими країнами, Фідель Кастро відповів лайками та погірдливими заввагами під адресу Організації американських держав з заявою „вірности й приязни" супроти Москви й Пейпінґу.

Тому, мабуть, тактика терпцю й спокійних нервів, що її застосували ЗДА супроти провокацій Фіделя Кастра, виявиться правильною, бо успішніше переконає всі інші американські країни в злочинності комуністичних махінацій на Кубі, ніж зробила б це коротка й рішуча збройна інтервенція. Коли режим Фіделя Кастра буде ізольований в публічній опінії всього американського континенту, то не поможуть йому ні літаки з Чехо - Словаччини, ні Сергєй Кудрявцев у Гавані.

Реактивування Молотова

Призначення Вячеслава Молотова, колишнього довголітнього міністра закордонних справ Совєтського Союзу і навіть його прем'єра, усуненого з вершин совєтської гієрархії разом з іншими членами т. зв. антипартійної групи в 1957 році і здеградованого до ролі амбасадора в Зовнішній Монголії, на становище совєтського репрезентанта в Міжнародній Аґенції для справ атомової енерґії — не є несподіванкою, хоч і викликало чималу сенсацію в політичних колах Заходу.

Не зважаючи на те, що Молотова ставили деколи на першому місці між членами антипартійної групи, до якої зараховано ще Маленкова, Кагановича, Булганіна і Шепілова, деґрадація його була найлагіднішою: з-поміж усіх названих він єдиний одержав ще порівняльно найпристойніше, і то зовнішньо - політичне, становище, формально поза кордонами Совєтського Союзу. Наданий Молотову пост амбасадора в Улан Баторі давав йому змогу безпосередньо контактуватись з дипломатичними представниками різних країн і навіть утримувати зв'язки з керівними колами червоного Китаю, із якими у Молотова були завжди не тільки добрі взаємини, але й однозгідність у поглядах на проблеми міжнародної політики, зокрема одностайність у неґативному ставленні до коекзистенції з Заходом.

Що деґрадація Молотова була умовною і що вона не була „останнім етапом" у його кар'єрі, як це пробували свого часу твердити російські еміґраційні публіцисти, може свідчити ще й той факт, що очолюваний Хрущовим уряд пробував у 1958 році призначити Молотова на становище амбасадора до Голляндії, але мусів зрезиґнувати з цієї спроби з огляду на категоричний спротив голляндського уряду, який пригадав, що це Молотов у 1940 році ґратулював Гітлерові за успішне проведення окупації Голляндії.

Реактивування Молотова йде цілком по лінії започаткованого Хрущовим після інциденту з літаком У-2 загострення взаємин із Заходом, зокрема із ЗДА, сполученого з вимахуванням далекосяжними ракетами. Виразником і реалізатором такої, базованої на тезі, що зудар між комунізмом і капіталізмом є неминучий, політики був саме Молотов до останніх днів свого урядування на пості міністра закордонних справ. Це ж сформульовані Молотовим напрямні повторює тепер дослівно Хрущов. Між твердженнями Молотова, висловленими в лютому 1955 року на сесії Верховного Совєту СССР, що, „відстоюючи інтереси миру і соціялізму, Совєтський Союз у своїй зовнішній політиці стоїть за зменшення напружености в міжнародних відносинах", і що цьому „миролюбивому курсові" протистоїть політичний курс ЗДА, який знаходить свій вияв у політиці „з позиції сили" — і між сьогоднішніми заявами Хрущова немає някісінької різниці.

Найновіше призначення Молотова має ще один дуже прикметний для совєтської політики аспект. Його завжди виставляла Москва на міжнародну арену, як тільки загострювалася міжнародна ситуація. Це ж Молотов, ставши міністром закордонних справ на місце несприйнятного для Гітлера Літвінова, немало попрацював, щоб осягнути підписання пакту приязни між Гітлером і Москвою, і це він, призначений вдруге міністром закордонних справ у березні 1953 року в розпалі Корейської війни, був речником загострення аґресивної політики СССР у відношенні до ЗДА і Заходу. Немає сумніву, що в цьому напрямку працюватиме він і тепер, використовуючи для цього всі явні й секретні контакти на Заході.

ПОГАНИЙ ДОРАДНИК

Пані Елінор Рузвелт, вдова по колишньому президентові Ф. Д. Рузвелтові, проголосивши свою підтримку демократичному кандидатові на президента Джанові Ф. Кеннеді, пояснила причину такого свого рішення: Кеннеді, мовляв, запевнив її, що буде „тісно співпрацювати з Едлі Стівенсоном під час своєї виборчої кампанії у справах закордонної політики". Пані Рузвелт раніше підтримувала Стівенсона як евентуального кандидата на президента від Демократичної партії, до Кеннеді ставилася холодно, але змінила своє становище виключно з уваги на його тісну співпрацю з Едлі Стівенсоном. У газетах появились вістки, що Едлі Стівенсон, колишній двократний невдалий демократичний кандидат на президента й колишній іллінойський губернатор, має найбільші шанси стати державним секретарем, якщо Джан Кеннеді виграє вибори і стане президентом ЗДА.

Цій справі присвятив передову статтю з 22-го ц. м. нюйоркський „Дейлі Нюз", який свій понад 2-мільйоновий щоденний наклад завдячує своєму популярно - сенсаційному характерові і який, проте, має часто дуже поважні політичні коментарі, — з послідовним і різким антисовєтським підходом. Отож у тій статті п. з. „Едлі, як опікун Джека" звертається увагу на видану недавно книжку Едлі Стівенсона „Перші речі на перше місце", в якій зібрано його найважливіші промови і статті з 1959 року на закордонно - політичні теми. Ці промови і статті навіяні — за характеристикою коментатора „Дейлі Нюз" — пошаною і страхом супроти Совєтського Союзу із висновком — закинути всяку думку про можливість знищення комунізму. Едлі Стівенсон, читаємо, просто в розпуці за майбутність Америки, якщо в американців не відродиться їхній буцімто завмерлий піонерський дух і якщо вони не перестануть лепетати про небезпеку комунізму. Червоний Китай — твердить „Дейлі Нюз", — видно, налякав Стівенсона в минулому році не менше, як Совєтський Союз. Тому він радить подарувати китайським комуністам острови Квімой та Матсу і допустити комуністичний Китай до Об'єднаних Націй. Про 33.000 американців, які згинули в Кореї, він не згадує ні словом.

При цій нагоді варто пригадати, що численні подорожі різних американських діячів до Совєтського Союзу, між ними кол. губернатора Аверелла Гаррімана, пані Елінор Рузвелт і, власне, найбільше Едлі Стівенсона, спонукали кол. президента Гаррі Трумана до гострого затаврування своїх однопартійців, як „аматорських дипломатів", які самотужки паломничають до Москви і цими подорожами та розмовами з Хрущовим і іншими совєтськими вожаками більше шкодять Америці, як помагають.

„Якщо все це репрезентує світогляд Стівенсона в закордонних справах, то побоюємось, що пані Рузвелт вибрала такого злого закордонно-політичного вчителя для сенатора Кеннеді, як гіршого годі було будь-де знайти поза Совєтським Союзом", — закінчує свої зазваги нюйоркський щоденник.

БОРОТЬБА З „ПРОЯВАМИ НАЦІОНАЛІЗМУ"

Впродовж двадцяти років виходить у Києві сатирично-гумористичний журнал „Перець" (раніше — „Червоний Перець"). Впродовж цих двадцяти років „Перець" виступає проти української еміґрації в ролі керівника похоронного бюра...

В останньому числі цього журналу, за серпень, надрукована гумореска Вішти „Хто ж вони такі". У ній знавець жаб-ропух, блощиць, гнид тощо (до них Вішта прирівнює також українських еміґрантів) пише: „Думав я колись, що всі ті петлюрівці, бандерівці, мельниківці, лебедівці, бульбівці, ну й оці курдидики левицькі, яворські — просто недобиті гітлерівські блохи... Потім думав, що мерзенні вони воші. Але й це не підходило..." і т. д.

Так жартує „Перець". Чому ж він все таки змушений „жартувати", виступати проти української національної свідомости і в Україні, і за кордонами СССР?

„Комсомольская Правда" з 5-го серпня відповідає нам повідомленням про те, що 13 пленум ЦК ВЛКомсомолу прийняв відповідну постанову, в якій закликає: „боротися проти розкладницького впливу буржуазної моралі", і вимагає боротися „проти проявів аполітичности, націоналізму"...

Така вимога звучить як дуже загальна, стандартна совєтська фраза. Однак, за нею стоять реальні й дуже часті випадки, коли саме молодь, як в Україні, так і в інших республіках, виступає з тими „проявами націоналізму". Кілька останніх судових процесів в УССР з обвинуваченням у націоналізмі і присудом смертної кари показують, що журнал „Перець" займається чорним гумором не лише супроти української еміґрації за океаном, а й супроти українського народу на рідних землях.

Москва посилює боротьбу з національною свідомістю народів СССР, всіма силами намагається відрізати національні еміґрації за кордоном від їх народів, вдається до смертних вироків в ім'я цього. „Верхівка литовських білоеміґрантів", — пише „Совєтская Латвия" з 10-го м. місяця, — надсилає з-за кордону в нашу республіку чимало націоналістичної літератури, листів, посилок..." У Литві часопис „Совєтская Литва" повторив цю думку, прирівнявши буржуазний націоналізм до бандитизму. Другого червня в грузинській „Зорі Востока" перший секретар ЦК компартії Грузії Мжаванадзе виступив проти тих учених, які посміли сказати правду, що грузини мали власну державу в той час, коли інших держав чи народів ще й не було (треба розуміти Москви - Московщини). Він заявив, що — „часто подібне підтасовування фактів історії, свавільне тлумачення прізвищ і явищ має націоналістичне забарвлення..."

Ось чому сатиричні журнали різних республік, а в тому числі й київський „Перець" виступають проти національних еміґрацій своїх народів. У серпневому числі „Перця", в цитованій угорі „гуморесці", відчутно тривогу поміж рядками, висловлену невмілим дописувачем. Тривогу за те, що на Україні знають про свою національну еміґрацію в Канаді, ЗДА та інших країнах:

„А на Україні знають про них?

„На Україні творять великі, чудесні діла — давно плюнули на всіх ропух, бліх, гнид і іншу таку мізерію!" — так пише „Перець", і так він пише ось уже 20 років...

Супроти могутньої сили української національної свідомости нічого не може вдіяти московський гробокоп під назвою „Перця".

Л. П.

М. Пастернакова

ЖИТТЯ У ТВОРЧІЙ НАСНАЗІ

Коли 4 - 5-літня дівчинка виконує під ритм музики танкові еволюції, то це ще зовсім не означає, що вона у майбутньому стане другою А. Павловою; також, коли малий хлопчик в захопленням малює, це ще не означає, що перед ним розкриється кар'єра П. Пікассо. Більшість дітей в тому віці грає на будь-яких інструментах, найчастіше ударних, наспівує власні мелодії, складає фантастичні оповідання, віршує тощо. Усі ці явища прикметні нормальним дітям шкільного, подекуди й ранньошкільного віку, вони є природним виявом щирої дитячої творчости і до деякої міри покажчиком ступеня їх умового і чуттєвого розвитку. Мовний словник дитини в тому часі ще не є настільки розвинений, щоб вона могла словом виявити стан свого внутрішнього життя і своє відношення до зовнішнього і уявного світу. Вона, отже творить власну графічну або рухову мову для порозуміння з довкіллям. Найраніше появляється рух, і він є не тільки фізичною функцією але також виявом духових потреб. Рухи ті є спонтанні і вони, буває, під впливом ритмічних стимулів майже несвідомо складаються в танкові форми. Ці й інші творчі самовияви можуть стати важливим чинником у вихованні індивідуальности, можуть дуже поширити світ ідей, розвинути вроджені інтуїтивні сили, якщо батьки й педагоги звернуть при формуванні особовости і характеру дитини більше уваги на цей джерельний духовий потенціял.

Власне сьогодні, в часі змеханізованої ґенерації, є велика потреба в збудженні творчих імпульсів, індивідуальній думці, відчутті краси і гармонії в житті людини та у всесвіті.

В останніх 20-ох роках Америка і Канада вкрилися густою мережею мистецьких шкіл і курсів для дітей та молоді і в них нарівні з іншими видами мистецтва знайшов знатне місце модерний мистецький танець.

Коли кажемо „сценічний танець", здебільша маємо на думці клясичний балет або фолкльорний танець. Обидва вони дуже популярні в Північній та Південній Америці — яка переживає тепер період „балетоманії" — одначе рухи і техніка в них (головно, що стосується клясики) високо стилізовані, шаблонові. Вони, крім дисциплінуючого значення у вихованні, мало, а то й зовсім не дають змоги для індивідуального самовияву. Не так у клясах мистецького модерного танцю. Вже з перших років починаючи, кожного учня вважається за окрему індивідуальність і кожний може по-своєму рухом виявити свою думку чи інтерпретувати якусь тему. Світ дитини повний рухового матеріялу, і танець є невідлучною частиною її життя. Тому вільні експресивні рухи є дитячою стихією, і вчителям мистецького танку слід тільки ними керувати, щоб вони відповідали фізичним і психічним її спроможностям і розумінню.

В програмі дитячих кляс передове місце має імпровізація, самопізнання, тобто слухання себе знутра, і драматизована рухом дія, зміст якої поділений на необмежений уявно - казковий і реальний. Молодші діти воліють сольові танці, в яких вони відтворюють когось іншого, старші включаються в групи, в яких, одначе, кожний задержує власну рухову експресію. Це — творчі танці дітей, в яких важливішим є їхні власні концепції та ідеї, ніж блискуча техніка, а проте це не означає, що діти мають бути пущені цілком вільно у своєму самовияві .Навпаки, вони ввесь час у транспорті в чудовий світ уяви є в контролі вчителя, керовані його супровідною дисципліною. Звичайно, навіть найпростіші таночки вимагають технічного підґрунтя, одначе в мистецькому танці технічна віртуозність уступає перед індивідуальним самовиявом. Нема тут готових зразків в роді живих трапез, серії трафаретних фігур чи елевацій, які нерозривно пов'язані з клясичним балетом. Техніка комбінується з бурхливими та драматичними іграми, і навіть тоді вона не перешкоджає дітям бути щиро собою у переживаннях і зацікавленнях. Фізичні вправи, в яких особливу вагу кладеться на зміну напруги і звільнення м'язів, також не є стандартні. В них немає монотонности повторювання, вони дають щораз нову змогу перетворити тіло в інструмент і підкорити його вимогам власної думки. Рухи дітей при тому природні, лінії чисті й інтуїтивні, виходять з власних імпульсів, вони гармонійно поєднуються з музичним супроводом.

Не є завданням школи досягти естетичний ідеал, не має вона й професійних аспірацій. Її мета — зробити мистецький танець виховним засобом в інтелектуальному і фізичному розвитку, розбудити творчі сили і вроджену обдарованість. Діти радо віддають час свого дозвілля на навчання модерного мистецького танцю, і по кожній лекції в них ясніють очі, бо кожна лекція приносить щось нове, і все те є у більшості їх власне - творче. І чи вони будуть продовжувати танкові студії, чи ні, вони проводять свої дитячі роки у сфері мистецького дуумання і дисципліни, які вирощують їх особовість.

В переході з періоду дитинства в юнацький вік дитина відкриває новий світ, все кругом неї наче змінилось, в

(Закінчення на ст. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ВАКАЦІЇ МИСТЦЯ

Вчора зустрів-я в нашій „Орхідеї" Михася Черешньовського і дуже цим зрадів, бо не бачив його віддавна, мандруючи, як той „спутнік", по різних Оселях.

— Здоров, Михайле! Ти вже по вакаціях? — питаю.

— Та ніби вже... Два тижні проминуло, як з батога стрілив.

— Де ж ти побував, як можна знати? В горах, чи на долах?

— Ей, не скажу, бо ти гуморист і зробиш з мене посміховище в газеті.

— А бігме, що не зроблю!

— Ну, окей, признаюся тобі, як це воно вийшло зі мною... Я вже був спакований, готовий їхати до своїх суменят в Елленвіл. та ще в останній хвилині зайшов до робітні, попрощатись з моєю Лесею, — тобто з проєктом пам'ятника Лесі Українці. Бо я вже зжився з цим пам'ятником, як із живою істотою: балакаю з нею, співаю їй лемківські співанки і „Контра спем сперо" деклямую... Дивлюся на свою Лесю, і раптом думка, як блискавка, прошибла мені через голову: так, це те, за чим я шукав цілими тижнями! Що похилення голови поетеси повинно бути трохи інше, глибше, не таке, як я зробив! І що ця деталь розв'яже мені цілу проблему, цілу композицію!.. Ну, я, очевидно, зараз роздягнувся, закотив рукави і взявся до праці. Та коли змінив, поправив наклонення голови, то прийшлося поправляти цілу голову, а потім шию, підборіддя, плечі, рамена, і так, помаленьку, я розібрав цілу фігуру! Тиждень, брате, я її розбирав, а другий тиждень складав докупи, і так минули мої вакації... Зате моя Леся тепер чудесна!

— Та вона була чудесна й перед тим, — кажу. — На весняній виставці в Літературно - Мистецькому Клюбі це був один з найкращих експонатів. Всі нею захоплювались.

— Оце мене найбільше денервує! — Михась покрутив невдоволено розпелеханою чуприною.

— Що тебе денервує? ...

— Те саме: всі захопились на момент, сказали, що проєкт гарний, і на тому мовчок! Тиша! Немає жадної критики, немає дискусії в пресі, ніби й нічого не сталося. А я волів би, щоб мене били, критикували, щоб довкола моєї Лесі піднявся такий шум, як коло проєкту пам'ятника Шевченкові колеґи Дарагана!

Тут я лише здвигнув раменами, бо ж чи ти колинебудь збагнеш таку тайну, як душа мистця? Один плаче, що його б'ють, другий плаче, що не б'ють, і що ти йому порадиш?.. Так чи так, будуть нашого Михася критикувати, чи не будуть за таке чи інше наклонення голови його Лесі, — факт залишиться фактом, що він — прекрасний мистець, і що його проєкт пам'ятника нашій великій поетесі — це справжній, чудесний твір мистецтва. Пам'ятник, над проєктом якого М. Черешньовський працює вже два роки (плюс два тижні вакацій!), постане незабаром в Українському Городі в Клівленді, поруч скульптур Володимира Великого, Тараса Шевченка та Івана Франка роботи О. Архипенка.

Ікер

С. Риндик

ПАШЕТА

(Оповідання А. З.)

(4)

Пізно вночі прийшло мені в голову, чи не викрали Пашету її одновірці. Мало-помалу постала в уяві ціла картина злочину. Коли Пашетині батьки довідались, що їх доня втекла з якимось гімназистом, то негайно вдарилися до рабина, а той зібрав своїх хасидів та цадиків і, порадившись із ними, телеграфічною дорогою дав знати до Одеси. І тут бідну Пашету схопили, як тільки вона показалась на пероні в супроводі гімназиста. Можливо, що той нахаба з речами, що розштовхнув нас, був одним із тих хасидів. Упавши на таку думку, я вже готовий був звернутися до жандармів. Але... не відважився. Для революціонера 1905-го року всяке єднання з жандармами було ганебним ділом, що заплямило б чоловіка навіки. Тому я звернувся безпосередньо до буфету, нехай уже вони говорять із жандармами. Крім того, була така думка, що може в буфеті знають Пашету, людину тієї самої професії.

— А що це за особа? — спитався господар буфету, вислухавши мене.

— Прізвища не знаю, а на ім'я Пашета, з межирівського буфету.

— А, Пашета! Це з нашого підприємства. Вона сьогодні була в нашій канцелярії. То, кажете, пропала? Зараз вияснимо.

Вийшов кудись і за кільканадцять хвилин вернувся.

— Можете бути цілком спокійні. Все гаразд. Пашета щасливо прибула додому, залагодивши всі справи, — сказав мені. — Я тількищо говорив із нею телефонічно. Просила передати вам, щоб ви конче заїхали до Межирова на гарячі пиріжки, як повернетесь із своєї далекої мандрівки.

На його устах грала лукава усмішка...

Такий був перебіг нашої утечі „в світ за очі".

Треба було вертатися додому. На жаль, цього я не міг зробити. Не було за що купити квитка на дорогу. Ледве нашкрябав на телеграму до батька. Блудний син просив свого отця вислати йому телеграфом півсьома карбованця на поворот додому. Добрий батько вислав десять. Діставши ці гроші, я добре наївся і поїхав назад на північ.

Коли я сидів у вагоні і чекав на від'їзд, із недалекої вулиці за двірцем долетів голос катеринки, що виводила вельми улюблений московський романс:

Палюбіл я сйо,
Палюбіл гарячо,
А ана на любоф
Смотріт так халадно!

Мене знудило...

Утеча чи, ліпше сказати, зрада Пашети викликала в мені вибух великого розчарування на адресу гарних жидівочок.

— О, дщері Сіону! Чого ви варті, коли навіть така неймовірна краса, як Пашета, і та зрадила, покинувши без найменшого жалю посеред дороги свого любка?

А приїхавши по Різдві до гімназії, я мав таку розмову з Левком:

— Ну, Левочку, та твоя Пашета добре зіллячко!

— Ти вже її бачив? А правда, гарна шельма!

— Це справді шельма. Щоб вона нікому не снилася!

— Щось сталося?

— Та ціла авантура. Це не дівчина, а сама зрада. То про неї склали пісню:

Ой зрада, зрада,
Чорні очі зрада!

Одно слово, підвела.

— Пашета? Та як? — сильно здивувався Левко.

— Зовсім просто. Сказала, що любить мене і вийде за мене заміж, ба навіть утекла зо мною, але по дорозі кинула мене і втекла назад додому. Отакі твої ідеали серед живих дівчат! То вже Пушкінська Тетяна в сто разів ліпша. Та бодай нікого не дурила.

— Ти щось таке верзеш, що купи не тримається. Та як вона могла обіцяти вийти за тебе заміж? А що робити з чоловіком?

— З яким чоловіком?

— Та з її власним? Чи може вона овдовіла?

— Ти, бачу, маєш на увазі якусь іншу особу. Я говорю про Пашету, про ту дівчину, що продає в Межирові гарячі пиріжки.

— Це молодиця, а не дівчина. Це якраз та сама, що я про неї говорив.

Я був приголомшений...

— Ах, яке шахрайство! Яке шахрайство! Яке неперебірливе шахрайство! Який цинізм! Удавати наївну дівчинку, коли... То тільки жидівська кров здібна на таку баламуту. Слово чести! — сказав я сам не свій, — тільки жидівська!

— А при чому ж тут жиди? Я цього не розумію.

— Та як при чому? Пашета ж жидівка.

— Так?

— Та чого такаєш? Сам казав, що жидівка, а тепер такаєш!

— Гоп, мої гречаники! А це що за напасть на мене?! Я казав, що Пашета жидівочка? Та ніколи в світі! Як я міг говорити таку дурницю, коли Пашета чистокровна православна християнка? Чистокровна! Ти зопалу все переплутав. У мене були жидівочки, то правда, але ні одна з них не називалася Пашетою. Була Вася, Хася, Фаня, була руденька Соня, потім знову Вася, потім Рівочка, Рухля, Рутка, але ніякої Пашети не було. І я ніколи не чув, щоб жидівка називалась Пашетою, тобто Парасkою. Ха-ха! То дурному сказати, то б не повірив.

Так я став жертвою підступного Ероса, що загніздився в гарячій крові межирівської красуні і метав із відти свої отруйливі стріли: метав на всі боки, не розбираючи, де герой революції, а де звичайний профан, де чистий платонік, а де прислужник культу Діоніса. Але на Пашету я не маю жалю. Навпаки, хоч і минуло з того часу понад півстоліття, а я ще й досі чую на своїх устах чудовий смак її гарячих пиріжків.

Добре мати романтичну молодість!

(Кінець)

Я ЛЮБЛЮ...

Я люблю ці степи неозорі,
Де безмежна, ясна далина,
Де у росах купаються зорі
І пісні окриляє луна.
Я люблю це розгорнуте небо,
Що хмарки голубиті несе,
Але жити не можу без тебе,
Бо тебе я люблю над усе.
Я чекаю, шукаю щоночі
У степу, у зеленім гаю
Твої ніжні усміхнені очі, —
Я їх в зорях нічних пізнаю.
Підійди — пригорну, поцілую,
Підем разом по рідних степах.
Бо про тебе — любов молодую,
Кожен колос шепоче в снопах.

ПЛАТОН ВОРОНЬКО

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ПРОТОКОЛ
З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 16-го ДО 20-го ТРАВНЯ 1960 Р. В КІНГ ЕДВАРД ГОТЕЛЮ В ТОРОНТІ, КАНАДА

(2)

Звіт заступника головного предсідника Йосипа Лисогора

It is a pleasure to once again be with you at an Annual Meeting of the Supreme Assembly and to report on my activities for the past year. The meeting this year has added significance because it is the first Annual meeting in 66 years held outside the United States. This historical event not only dramatically spotlights the growth and spreading influence of our Association but is also a tribute to our Canadian brethren. Our presence here confirms the belief that Canada and Ukrainian-Canadians are destined to play a more vital role in the affairs of the Ukrainian National Association. Canada is expanding with gigantic strides and in every province Canadians of Ukrainian descent are contributing their full share of the dynamic ideas and vital energy that are responsible for this progress and vast growth. The future of our organization in this vibrant nation looks bright indeed, and therefore, one of the main goals of this meeting should be to plot a course that will lead to the rapid realization of our organization's full potential in Canada.

My report to you covers the past twelve-month period from the last Annual meeting. In order to avoid repetition, since a comprehensive report has already been given by President Halychyn, I will not go into full detail but will try to give you an outline of my principal activities. Basically, my responsibility is that of a Trustee and this function is exercized mainly through participation in Executive Board meetings. During the past year I attended six such meetings. At these sessions, I expressed my opinions, views and recommendations on the many problems that our organization has to contend with and I tried at all times to contribute to the fullest extent of my ability toward the most favorable solution of these problems. I will briefly comment on the most important items.

1. Organizing new members: — Expanding our membership is the indispensible objective. We either go ahead or we fall back. There is no standing still. I fully supported the aggressive 65th Anniversary campaign spearheaded so ably by our Supreme Secretary, Dr. Padoch, and I pressed for continuation of the campaign until we reach the original goal of 75,000 active members. I favored the activization of District Committees and the employment of more full time organizers who would work in cooperation with Branch secretaries and other officers in our different areas and thus cover these areas more thoroughly. I firmly believe that qualified well-trained organizers are urgently needed and that able men can, with reasonable effort, produce the job we want and at the same time earn for themselves a highly satisfactory salary.

2. Loss of members: — Cash surrenders and matured endowments which are unnecessarily continuing to take a heavy toll of our membership were under constant observation at our meetings. Our Supreme Secretary, by diligent effort, personal appeal and persuasion has reduced such losses to some extent. I supported the policy of having officers, including members of the Supreme Assembly, working in close harmony on this problem because with their prestige and know-how they can render valuable assistance. Much needs to be done along these lines and it is a project that will require the fullest cooperation from all. Personal contact is the dominant factor in cutting down on this type of loss. We must never let a member drop out because such contact is lacking.

3. Investments: — The past year has been one without precedent in the financial world. We witnessed the continued pressure of inflation psychology in the early part of last year with the resultant higher interest yields on new issues of bonds, mortgages and other securities. Government financing intensified this pressure and brought on mild confusion when a new high yield of 5% was established on United States Government notes. The dollar was steadily losing its purchasing power and there was a continuous growing attraction for stocks and equity securities. We, of course, felt these pressures. However, because of increased demands from members for loans on real estate, we continued to follow the policy of investing mainly in first mortgages on member-owned real estate. To keep in line with prevailing yields on investments in United States and Canada, we increased our interest rates on mortgage loans. We also raised our inspection and service fees on loans to non-members. All properties on which loan applications were received were inspected by some one from the Executive Board or the Supreme Assembly before the loan was accepted for further processing. The President and I inspected properties in the New York City area and we approved only those that we considered preferred risks.

It is interesting to note that the general financial picture for the past four months has been undergoing a radical change. Inflation is no longer the pressing factor. Interest rates appear to be on the decline. The future trends are not clear but weaknesses are showing up in certain sectors of our economy. In my opinion our investment policy over the past year has been sound and it should be continued along the same line for the time being.

4. Dividends: The matter of paying higher dividends is an old problem with us. I have long favored revising the basis for calculating dividends. This year there was a slight modification which is more equitable to our members but it is not the complete answer. Further thought and study has to be given to this matter by actuaries and I shall press for this. We also have to seriously explore the advisability of paying dividends on paid-up policies since this is a bone of contention among our members.

5. Relocation of our home office: — A number of sites in New York and New Jersey were offered to us as possible locations for our new home office. I inspected most of these with other members of the Executive Board but to date none of them were deemed satisfactory. The search is continuing for a suitable location either in New York City or northern New Jersey.

6. Health and accident policies: — This matter was discussed in great detail on several occasions and as you know we did not go into this line of business as contemplated. Available statistics continue to stress that this field is financially hazardous and is particularly difficult for an association of our type to supervise efficiently. It is my opinion that we should stay out of this field.

7. Soyuzivka: — I participated in Executive Board meetings at Soyuzivka which were devoted to reviewing the operations of our popular Catskill mountain resort. Soyuzivka continued its forward progress. As can be expected, the consistent growth tended to strain the facilities and the staff, particularly during the months of July and August. The Executive Board was bombarded with many suggestions and complaints and those with merit were given prompt attention. We can confidently anticipate the Soyuzivka to grow in popularity but it will require more and more stress on detailed planning and supervision.

The children's camp operation, though not up to the standard desired, was improved. The Cultural Courses, which are co-sponsored by the Ukrainian Youth League of North America, were an improvement over the previous year. Since the close of the Courses, conferences have been held with UYL-NA representatives and the professors for the purpose of developing a better and broader program for the coming year.

Soyuzivka is steadily assuming a more important position in our U. N. A. life. It represents a substantial capital investment which is economically sound and it is also paying off in the way of a higher morale as well as stirring a growing interest in our Association, particularly on the part of younger people. The property is being improved continually and as our staff and personnel gain experience in operating and managing, our Soyuzivka will become one of the finest vacation resorts in the country.

8. Ukrainian Weekly: The Weekly, by and large, had a trying year. Last fall I was distressed at the numerous errors in printing as well as the mediocrity of the contents. The matter was discussed at length by the Executive Board and Mr. Dragan, our editor-in-chief and corrective action was instituted. Indications are that we are in the process of building a more interesting and representative publication that will better serve our American born members. We must also build a direct working relationship between the Weekly and our young leaders in all our Branches and I am hoping that this will be accomplished in the coming year.

9. General: An activity that all of our Supreme Officers are involved in sooner or later is that of representing the organization at various functions. Last Labor Day week-end I, together with other officers represented the U.N.A. at the UYL-NA convention in Rochester, N. Y. In December I again appeared in Rochester as the main speaker at the 65th Anniversary celebration sponsored by the Rochester-Auburn District Committee. In January I attended the 55th Anniversary celebration of the U.N.A. Home on the South side in Chicago. That same weekend I attended a meeting in Hammond, Indiana at which the U.N.A. Committee of the Calumet District was organized. On May 1st just passed I attended a meeting of the Newark District Committee.

At these meetings I constantly stressed the necessity for intensive activity on an individual basis. Our organizational work must be everyone's business. District committees present a superb opportunity to recruit more people for responsible roles on a local level. The more we spread the work among active individuals the more successful we will be. That is the very essence of fraternalism.

My other activities included serving as a member of the Cultural Committee. I took part in the planning of our various projects. The most critical problem is the completion and publishing of the Encyclopedia. I attended conferences with the editors and looked over some of the material. The work is progressing very slowly. Difficulties are many but they must be overcome to achieve the high standard that this project warrants. We have too much invested to permit a mediocre job which is what it appears to be at present. I also attended meetings with representatives of two publishing firms, one of which has shown an interest in publishing the Encyclopedia.

Locally in the New York area, I head the U.N.A. Metropolitan Area Committee of New York. Last June, this committee sponsored the 65th Anniversary program at Carnegie Hall. It was widely acclaimed as an outstanding success and a high point in U.N.A. artistic achievement. This Committee also sponsored the 2nd Soyuzivka Ball in New York City this past February. The affair was immensely successful for it brought together several hundred U.N.A. members and guests for a pleasant social evening.

Another of my activities is that of Sports Director. I had meetings and discussions with members of various sports organizations. I arranged for volley ball and soccer tournaments at the Soyuzivka. In August we held a Junior division soccer tournament for the Ukrainian championship of Eastern United States. The winner was the Ukrainian Sports Club of New York. This team was also the holder of the Junior Soccer Championship of the United States. Earlier in the year I attended a dinner in honor of this team and our Association donated a beautiful plaque to the champions. In September we held another sports tournament of senior teams including volley ball and soccer. I also attempted to work out a track and field meet in cooperation with the UYL-NA and there is a possibility that this will be arranged sometime in the future.

All in all, the past year has been a busy one as well as productive. Our organization pushed forward on all fronts. Membership increased, assets grew, insurance in force reached new heights, and our Soyuzivka forged ahead. This picture is most gratifying. But what of the future. Already we are witnessing a slow down in organizing of new members. Larger amounts of coverage which members should have are not easy to sell. Attendance at monthly or even annual Branch meetings is poor. The scattering of our Ukrainian-American population into the suburbs will further aggravate this situation. Branches are reluctant to schedule social and cultural events because of dwindling attendance. Younger people continue to shy away from administrative responsibilities in the Branches. These are but a few of the problems that we are faced with. These are the problems, however, that we must concentrate on. We must fully dedicate ourselves to their solution. Then with all our energy and skill we must drive forward to new heights and records. Anything less would not be worthy of the greatest Ukrainian organization existing in the free world today — the Ukrainian National Association.

Звіт заступниці головного предсідника Анни Герман

My activities during my second year in office in the Ukrainian National Association took me to many localities.

I attend all the executive meetings called by Mr. Halychyn, and since I am a member of the U. N. A. Cultural Committee, I took part in various meetings that were held by that group. I find that many of our young members, who had no interest in Ukrainian affairs before, are very much interested in our cultural courses, and get a great deal of satisfaction from them. This is a very good sign.

June 21st, I attended the Ukrainian National Association 65th Anniversary concert held at Carnegie Hall and on June 26, 27, 28 was present at the three day convention and banquet of the Federation of Women's Clubs held in New York City.

Aug. 10th, I attended the opening of the Cultural Courses at Soyuzivka, and on Sept. 3rd, was present at the closing exercises of the course.

Labor Day week-end, met with all U.N.A. Branches in the Rochester area, and attended the Youth League Convention and banquet.

Oct. 25th, I attended the ground breaking ceremony and banquet of the Catholic College to be built in Stamford, Conn. Also in October, the Svoboda published a womens page for the first time. We have almost 40,000 female members, and I feel that we should have at least 1 page a month. I don't believe that is an unreasonable request. My offer to help in any way necessary is a standing one.

During December, I was present at the 65th Anniversary U. N. A. banquet in Passaic, and at the 65th Anniversary banquet held in Jersey City.

January, we had our first of several meetings in Passaic for the purpose of organizing a District Committee. The members of the few branches in this area are widely scattered, but I'm happy to say, that their co-operation has resulted in a fine committee.

May 1st. I was honored to be invited as guest speaker at the 50th Anniversary banquet of Branch 112 in Cleveland, Ohio. The admirable work this all womens Branch has done in the past 50 years should be an inspiration to all of us women in the Ukrainian National Association.

Звіт гол. секретаря Ярослава Падоха з діяльности секретарського (рекордового) Відділу УНСоюзу за 1959 рік

В одному прегарному вірші присвяченому 1959 рокові, відомий поет молодшої генерації, Петро Дорошко, говорить, знамені слова:

„Знову стали на рік ми старшими,
А точніше, на рік підросли..."
Підросли, зросли — не постаріли!"

Складаючи з цього до купи перегляд, з куди більшим трудом здобутих в минулому, ювілейному році, наших здобутків й наших перемог, в усій скромності потрібній громадському робітникові й у повній свідомості химерности долі, передовсім у ділянці громадської роботи, мені здається, що можемо за Дорошком повторити, що ми за 1959 рік підросли не постарівшись. Чи можна від долі й нашого громадянства вимагати більше щастя?

ЗАМІСТЬ ХРЕСТА ЗАСЛУГИ

Хрест заслуги за вірну, впродовж цілого життя службу своїй громаді й її репрезентантові: найбільшій й найстаршій громадській установі, яка більш як яка інша організація й репрезентує Американську Україну, належиться безсумнівно тим, які відійшли з цього світу, прямо від союзових станків праці, у життя де ність болізни, ність печалі й ність щоденних турбот й обов'язків.

Немає ще Батько Союз таких відзначень, хоч може й повинен мати, тому заступим їх щирою, повною пошани й вдячности згадкою про тих незрівняних каменярів нашої долі в цей роковий з'їзд.

В минулому році відійшли від нас й союзової праці наступні союзові робітники:

Григорій Геба, секретар 344 Відділу, — 3 лютого 1959.
Михайло Ярський, секр. 129 Відд. — 17 березня 1959.
Іван Маркович, секр. 342 Відд. — 20 березня 1959.
Степан Бродик, рекор. секр. 158 Відд. — 21 березня 1959.
Микола Рева, секр. 207 Відд. — 28 травня 1959.
Константин Шинкар, секр. 433 Відд., — 6 липня 1959.
Михайло Рудиляин, секр. 365 Відд. — 8 липня 1959.
Микола Тутка, секр. 193 Відд. — 21 вересня 1959.
Павло Барнич, секр. 5 Відд. — 7 жовтня 1959.
Лев Вачинський, секр. 281 Відд., 27 жовтня 1959.
Розалія Юренко, секр. 228 Відд. — 27 жовтня 1959.
Михайло Мельник, пред. 317 Відд. — 9 лютого 1959.
Дмитро Костюк, пред. 196 Відд. — 4 квітня 1959.
Ілля Гузар, основник і був. предсідник 361 Відділу та б. головний радний УНС — 16 квітня 1959.
Іван Чепа, пред. 90 Відд. — 6 липня 1959.
Д-р Юліян Грабович, пред. 414 Відд. — 13 грудня 1959.
Степан Гладкий, найстарший працівник друкарні „Свободи", — 3 липня 1959.
Йосип Бардачевський, найстарший член УНС — 30 січня 1959.
Анна Турінчак, членка і б. працівниця УНС, — 28-го лютого 1959.
Юрій Присташ, член 348 Відд., визначний громадянин, — 8 лютого 1959.
Степан Нікільчук, член Контрольної Комісії 439 Відділу і визначний громадянин.

Вже в цьому році втратили ми таких союзових та громадських діячів:

Д-р Юліян Налисник, визначний громадський діяч.
Петро Герман, довголітній секретар Відділу ч. 99 та один з найстарших, довголітніх (51 років) членів УНС.
Петро Занько, секр. 355 Відд., в Ст. Джозеф, Мо.

В останньому вірші, написанім на два тижні перед своєю смертю, й в передчутті смерти, Тарас Шевченко „рищтуючи вози в далеку дорогу" збірається забрати зі собою свою Україну, щоб над берегами Стиксу й там не бути без неї. Хто з нас, що знав громадських й союзових піонірів, які гуртім шнурком, як журавлі у стрілецькій пісні, з кожним роком і днем відійшли з цього світу, сумніваться в цьому, що вони — ці союзові секретарі й предсідники відійшли з образом своєї союзової України перед закритими очима. Нехай вона у вдячности надовго збереже їх імена і їхні плодотворні руки в своїй громадській пам'яті! Вони бо варті того!

ГОЛОВНІ ДІЛЯНКИ ПРАЦІ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ

В минулорічному справозданні, моєму першому в характері головного секретаря, шукаючи за внутрішнім порядком та організаційною схемою завдань і функцій цього уряду, я віднайшов її в наступному триподілі:

1. Канцелярійна праця;
2. Організаційна праця;
3. Інформаційно - пропагандивна й вишкільна праця.

Сьогодні, збагачений досвідом нового року праці, ще й до того, на щастя, успішної праці, думаю, що ця схема оправдана, хоч дуже неповна. Тому й складатиму і цьогорічний мій звіт йдучи за цією схемою.

Ніодна з цих трьох ділянок не обнімає важливе завдання, яке наложено на головного секретаря, а саме обов'язок бути лучником поміж членами численного Головного Уряду УНСоюзу й бути секретарем того Уряду й його адміністративної й екзекутивної частини: Головного Екзекутивного Комітету. В минулому році я зладив й приготовив до друку протокол попереднього річного засідання Головного Уряду й протоколи п'ятьох нарад Головного Екзекутивного Комітету, які відбулися в днях 6 березня, 16 червня, 10 серпня, 15 жовтня і 29 грудня 1959 року. Питання списування цих протоколів, а зокрема протоколу річного засідання Головного Уряду є трудне не тому, що забірає багато часу й труду, але тим, що списуючи, по дотеперішньому звичаю дуже докладно перебіг нарад, а зокрема дискусії, а не тільки самих вирішень, протоколянт нарад, а в цім випадку головний секретар, не має змоги брати живішої участи в нарадах. Репрезентуючи рекордовий Відділ Головної Канцелярії, а зокрема організаційну ділянку праці, він має, бо мусить мати, десятки важливих питань, які слід представити та передискутувати на річних нарадах Головного Уряду й тому повинен мати для цього відповідні умови. Видається мені, що зарадити тому можна в подвійний спосіб: або віддавши протоколування іншій особі, або вкоротивши дотеперішній об'єм протоколів, обмежуючись до запротоколування не цілої дискусії, але самого предмету дискусії та ухвал, які після неї слідують, очевидно, з конечними вийнятками, зокрема там, де учасники засідання вимагатимуть запротоколування певних, означених речей. Це дозволить брати повну участь в нарадах, звільнивши свою думку й пам'ять, від путів, які накидає на них обов'язок реєстрування чужих думок й поглядів.

В минулому році вислано всім членам Головного Уряду відбитки всіх протоколів нарад Екзекутиви, а крім того вислано їм три окремі обіжники в днях 18 червня, 18 серпня і 29 грудня1959р., які в більшости давали докладніші пояснення до справ, які були предметом нарад та вирішень Екзекутиви. Поза цим рахунком остається постійне листування з поодинокими членами Головного Уряду.

1. КАНЦЕЛЯРІЙНА ПРАЦЯ

Дванадцять службовиків працює в секретарському (рекордовому) відділі ,одному з двох відділів Головної Канцелярії УНСоюзу. Число співробітників зумовлює передусім потребу речевого поділу всіх функцій відділу та справедливий розподіл праці. Синхронізування праці всіх службовиків є також поважною проблемою з уваги на тісне пов'язання праці виконуваної всіми службовиками. Для прикладу можна подати, що прийняття нових членів вимагає праці й співпраці 5 осіб, внутрі Головної Канцелярії, не враховуючи посторонніх осіб, лікаря, фотографа й т. ін. В звітовому році не було змін в особовому складі співробітників секретарського відділу. Зате на початку 1960 року відійшла з праці п-і Марія Доманська, яка замінивши прізвище на Шевчук ,покинула працю з можливо найкращої причини: помноження української, в тім теж напевно й союзової, громади новим надійним членом. До подяки за її бездоганну службу наш відділ долучує свої найкращі побажання для неї в її новозаложеному родинному житті. Її місце зайняла пані Ольга Колодій знана на терені місцевої громади зі своєї громадської, зокрема пластової праці. І в цім році у взаєминах поміж службовиками між собою та поміж ними й їх виборним зверхником — головним секретарем збереглася гармонійна, ділова співпраця й довіря.

Коли минулого року, закінчуючи справоздання з праці рекордового відділу, мені видавалося конечним просити відділових секретарів вибачення за недоліки спричинені передовсім численними змінами, введеними останньою конвенцією, тепер у всій скромності, яка є традиційно властивістю всіх союзових секретарів, це справоздавцеві видається зайвим. І за це належиться подяка всій працьовитій дванадцяті Рекордового відділу, зокрема ж мому головному помічникову п. Володимирові Соханові.

Було неписаним законом Рекордового відділу відповідати на одержані листи негайно, на всякий випадок не пізніше тижня. Рідкі випадки були завжди узасаднені окремими обставинами, які не дозволяли на негайну відповідь. Та все ж можна сказати, що бодай 75% одержаних листів були полагоджувані того самого або наступного дня, а решта впродовж тижня. Ця засада чистого стола була іноколи доволі трудна до вдержання, зокрема в час т. зв. розметового насилення праці, але вдалося її перестерігати. Негайно поладновано висилку посмертних листів, аплікацій на підмогу, передачне згрошевлення грамот (щоб вони пропали!) і ін. Зміна прізвищ та спадкосмців була полагоджувана двічі в місяці. Висилка потрібних відділам матеріялів (ордери), зокрема друків, відбувалися що-тижня.

Єдиним джерелом рідких дорікань секретарів була іноколи спізнена висилка т. зв. розмету та грамот новоприйнятих членів. Причина цього лежить поза Головною Канцелярією. Передовсім винні тут секретарі та організатори, які запізно присилають аплікації нових членів. Як правило ми одержували 80 -90% цих аплікацій в останнім тижні місяця. Коли зважити, що оформлення нових членів вимагає багато часу й що ту працю виконують ті самі службовики, які приготовляють т. зв. розмет, тоді можна побачити, як важливим є розділення часове тих обох праць. Тому на цьому місці треба апелювати до секретарів та організаторів, щоб вони присилали аплікації членів негайно після їх здобуття й не придержували їх в себе до кінця місяця. Зокрема багато часу забірає фотографування аплікацій та перевірка гол. лікарем. Відносно ж опізнення в висилці розмету хочемо звернути увагу на те, що коли перший день місяця припадає на кінець тижня, тоді мусимо пождати до наступного тижня на пізні посилки звітів та аплікацій й тому не все маємо змогу вислати новий розмет перед другою суботою в місяці, коли значне число відділів відбуває свої збори. Було б дуже вказанним відбувати збори пізніше. Можу запевнити всіх секретарів що будемо надальше старатися висилати і розмет і нові грамоти членів по змозі найскоріше й прохаємо в них вирозуміння, коли це не все нам повдеться.

В щоденній праці не забуваємо про поліпшення умов праці для Головної Канцелярії та секретарів. В останнім році надруковано нові вкладкові книжечки з деякими змінами, виготовано нові вкладкові книги для Відділів, які можна вживати повних 20 років, не переписуючи що-року імен членів, що принесе багато користи передовсім великим Відділам. Підготовано також проєкт нових членських аплікацій, використавши при цьому власний досвід та досвід наших організаторів, як теж поради нашого головного лікаря й деяких інших лікарів, які з нами співпрацюють. Ця аплікація буде введена в життя після її затвердження стейтовими урядами.

В минулім році ми допомагали собі г листуванні з Відділами при помочі „Секретарської Трибуни", в якій ми подавали актуальні поучення в союзових справах. На жаль, як раніше, чимало секретарів не читає цих поучень.

Великою перепоною в праці був, як раніше, брак кваліфікованої секретарки з добрим, професійним машинописанням та стенографією. Коли б ми її мали, можна б заощадити бодай годину-дві кожного дня, й ужити той час куди краще, на інші союзові справи, які ждуть на студії й переведення в життя.

Говорючи про наші браки слід згадати також про потребу надрукувати нову книжку вкладок (рейт бук), якої чимраз більше домагаються наші секретарі й організатори. Ждуть вони також на приобіцяний їм підручник секретарсько - організаційний. Але брак часу не дозволив ще на виготовлення тієї книжечки. Сподіюся, що наша підготова та зібраний поучний матеріял, як і сам досвід із недалекого вже першого курсу секретарів, який має відбутися між 11 - 17 червня ц. р. на „Союзівці" допоможе нам в реалізації цього задуму.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ

Переходячи до організаційної ділянки праці рекордового відділу не від речі буде повторити сказане в звіті попереднього року. Завдання організаційного відділу є такі широкі й різноманітні, що їх варто поділити на наступні ділянки: а) збільшування членства б) зберігання вже придбаних членів; в) вдержування життєздатних Відділів та працездатних урядів Відділів; г) вишкіл і активізація відділових урядовців, передусім секретарів і врешті ґ) придбання постійних організаторів, їх вишкіл та нагляд над їх працею.

Не тільки найважнішою, але й найважчою є перша ділянка організаційної праці: збільшування членського стану УНСоюзу. Минулися колишні добрі часи, коли нові члени прибували майже з кожним кораблем з-за моря. Наш національний стан посідання не збільшується, навпаки, видатно зменшується, чи то внаслідок відходу старших людей, чи внаслідок відчуження від рідної громади молодших. Тому проблема придбання нових членів стається з кожним роком не лише для нашої установи, але й для всіх національних організацій не тільки чим раз важчою, але й часто зовсім малонадійною. Та все ж змагаємося з приреченням долі й покищо виходимо з того змагання переможно.

З правдивою втіхою звітуємо за 1959 рік, що той визначний рік у існуванні УНСоюзу є замітним не лише тим, що в ньому сповнилося 65 років існування УНСоюзу, але й що той рік був роком показного зросту установи й показником нашої все ще великої відпорности на всі перешкоди долі .

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

Розпочали ми цю вдячну кампанію святочним а водночас діловим закликом Головного Уряду в січні 1959 року зверненням до загалу нашої української громади в Америці, щоб вона розуміючи значення УНСоюзу для нашої громади вся включилася в його ряди. Заклик відносився також до нашого союзового загалу, а зокрема до відділових секретарів та організаторів, щоб вони доложили здвоєних старань до того, щоб з успіхом закінчити кампанію.

За закликом слідували тисячі листів, письм, обіжників й пригадок. Сливе не було одного ділового листа до секретарів, щоб їм не пригадувано про обов'язок активної участи в кампанії. Окрема поштова стампіля закликала до вступлення до УНСоюзу, окремо видрукований листовий папір із написю, яка закликала до того самого. Встановлено окрему систему нагород для організаторів, грошових і почесних, встановлено навіть нагороду для щасливого приєднаного члена. „Свобода" пильно реєструвала всі замітніші події й успіхи в часі цієї кампанії, а щомісячні числа „Трибуни УНСоюзу" виконували важливу ролю побудника й інструктора в цій ювілейній акції.

Вложена велика праця великого числа людей впродовж цілого року принесла успіхи. Тим успіхом житиме ще довго наш УНСоюз та вся наша союзова й широка національна громада, бо придбання впродовж одного року цілої армії 5,000 нових активних й організованих громадян, це організаційний подвиг всьої громади, який мусить мати позитивне значення для всієї нашої спільноти.

Нижче подані табелі та долучені до них пояснення дають точний звіт з тієї кампанії та з найважнішої організаційної праці минулого року.

РУХ ЧЛЕНІВ В 1959 РОЦІ

Заки приступимо до з'ясування нашої минулорічної ювілейної кампанії за збільшення числа членів, на вступі слід подати загальний образ руху, тобто прибутків і втрат членів впродовж цілого минулого року. Цей рух подає наступна таблиця:

РУХ ЧЛЕНІВ (прибутки і втрати) У 1959 РОЦІ

	Молоді		Дорослих		Разом	
	Ч. чл.	Сума заб.	Ч. чл.	Сума заб.	Ч. чл.	Сума заб.
Стан з 31-го грудня 1958	23,237	14,986,901	49,500	37,806,852	72,737	52,793,753
Нові члени	2,263	1,887,500	2,735	2,618,000	4,998	4,505,500
Перейшли з мол.	—	—	41	24,750	41	24,750
Разом прибутки	2,263	1,887,500	2,776	2,642,750	5,039	4,530,250
Суспензи	509	325,829	348	312,811	857	638,640
Померлі члени	16	9,694	608	473,517	624	483,211
Грошеві звороти	202	116,336	527	401,799	729	518,135
Виплачені вивін. грамоти	140	43,200	324	210,500	464	253,700
Випл. Р грамоти	—	—	771	531,000	771	531,000
Перейшли до дорослих	41	24,750	—	—	41	24,750
Інші втрати	120	76,862	10	48,500	130	125,362
Разом втрати	1,028	596,671	2,588	1,978,127	3,616	2,574,798
Стан з 31-го грудня 1959	24,472	16,277,730	49,688	38,471,475	74,160	54,749,205
Чистий прибуток	1,235		188	664,623	1,423	1,955,452

Баланс цієї найважливішої ділянки організаційної праці наскрізь позитивний. Це означення зарівно відноситься до загальної суми здобутих членів, яка представляється імпозантно: кругло 5,000 членів, як також до суми чистого прибутку, тобто ефективного збільшення членства УНСоюзу, яке виносить 1,423 члени, отже рівно півтори тисячі. Цей чистий прибуток підніс загальне число членів з 72,737 кінця 1958 року на 74,160 з 31-ого грудня 1959 р.

Отже минулий рік був тим замітним, що в ньому вперше від 1953 р., впродовж одного року членство перейшло дві тисячні границі. В березні 1959 р. УНСоюз досяг 73,000, а в грудні того року 74,000 членів.

Цей рік є замітним ще й тим, що на 1,423 членів чистого прибутку тільки 188 припало на дорослих членів, а решта 1,235 на молодь. Це дозволило на дальшу обнижку пересічного віку членства УНСоюзу, який з кінцем 1959 р. виносить 35 років життя. З уваги на майбутність нашої установи це має позитивне значення.

Хоч минулий рік приніс нам велике число членів, якого УНСоюз не здобув від раннього 1952 року, все ж чистий прибуток, тобто загальне збільшення членства, не був такий, який повинен бути і який бував у ранніх роках при подібнім числі нових членів. На це склалися традиційні болячки нашої організації:

суспенза 857
передчасне згрошевлення грамот 729

разом 1,586

Ця сума дає майже 32 відсотки всіх здобутих членів, яких ми втратили здебільшого внаслідок нашого занедбання. Бо не менше важливим завданням від здобуття нових членів є вдержання при організації вже придбаних членів. Поза невеликою кількістю тих членів, яких не було змоги вдержати, решта цих втрат не повинна була мати місця. Не було б цих втрат, ми мали б у два рази більший приріст членства і були б далеко перейшли нашу безпосередню мету 75,000.

Поза цими непотрібними чи неконечними втратами поважну рубрику наших втрат становить смертність. Вона коштувала нас в минулому році 624 членів. Зі зростом членства та років існування організації це число, зрозуміло, мусить зростати, і з цим слід числитися на майбутні роки.

Є ще особлива причина для збільшення наших втрат в останньому році, а саме значно підвищене число виплачених дозрілих, двацятилітніх, вивінувальних грамот та число членів, які, вповні сплативши свої вкладки, перейшли у категорію неактивних членів. Цих перших було в звітному часі 464, а других 771, отже разом 1,235, що становить рівно 25 відсотків числа нових членів, здобутих у тому ж році. Ці числа в раніших роках були куди менші, вони й будуть збільшуватися в декількох наступних роках. Причиною теперішніх втрат є колишній збільшений приріст членства в роках перед останньою війною. За кожний більший підйом приходиться нашим наступникам платити збільшену ціну. Це, зокрема, торкається українців, які всупереч американському загалові, без оправдання, дуже прив'язані до двацятирічних, зокрема ж вивінувальних грамот і тому забезпечуються найчастіше в тих групах. Це явище є наслідком нашого господарського невироблення, зокрема дуже поверховного розуміння життьового забезпечення. Ми цінимо в ньому радше елемент ощадности, а не забезпечення від риску, що є основою кожного забезпечення.

Нижче подана таблиця ілюструє числами сказане вгорі. Вона й дає матеріял для ставлення прогноз щодо наших труднощів у дальші роки.

ВТРАТИ ЧЛЕНІВ ЗА ОСТАННІХ СІМ РОКІВ

внаслідок суспенз, виплачених грамот, грошевих зворотів та смерті.

Рік	Сусп.	Виплач. Е грамоти	Виплач. Р грамоти	Грошеві звороти	Посмерт. виплати
1953	1,325	214	159	597	494
1954	1,177	272	260	699	499
1955	971	374	263	662	479
1956	691	777	400	626	550
1957	805	444	418	680	601
1958	930	345	550	803	581
1959	857	464	771	729	624
Разом	6,756	2,890	2,821	4,796	3,828

Ось так представляється наша „господарка" здобутими важким трудом членами. Тільки 28.5 відсотка тих членів залишилися в нашім загальнім рахунку, як чистий прибуток. Іншими словами, на кожних 10 нових членів лише не цілих три члени збільшують число членства УНСоюзу, а більше ніж сім йеуть на покриття конечних і неконечних втрат. Це відношення, з одного боку, ілюструє наші величезні труднощі у вдержанні чисельности нашої організації, що й казати про її ріст, а з другого — вказує шлях для наших відділових секретарів, завданням яких є не тільки здобувати нових, але й пильно зберігати вже придбаних членів.

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНІВ

Ведена під гаслом виявлення давнього піонерського духа й задокументування, що Батько Союз, не зважаючи на своє 65-річне існування, все ще молодий, тобто росте і йде вперед, ювілейна союзова членська кампанія дала дуже цінний успіх.

Система спеціяльних ювілейних почесних і матеріяльних нагород, численні заклики, обіжники, тисячі листів та десятки статтей дали сподіваний наслідок. Зпоміж п'ятисот відділових секретарів не було майже ні одного, що охоронився б не лише від обіжників та закликів, бо були переслані всім Відділам, але й від численних листів із заохотою та пригадками цілим серцем та з усією енергією включитися в цю ювілейну пробу наших сил. До успіху причинилися численні поїздки головного секретаря та інших членів Екзекутиви до союзових округ і дальші наполегливі старання завершити побудову окружних організацій та наповнення їх активністю та змістом праці.

Та нехай наперед заговорять числа.

ВИСЛІДИ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ ЗА МІСЯЦЯМИ 1959 РОКУ

Січень	288	—39
Лютий	392	97
Березень	468	205
Квітень	422	147
Травень	262	27
Червень	420	62
Липень	276	—30
Серпень	303	19
Вересень	398	91
Жовтень	372	98
Листопад	449	137
Грудень	948	609
РАЗОМ:	*4,998*	*1,423*

Стан членів з 1. січня 1959 року 72,737
Чистий приріст членів у році 1,423
Стан членів з 31. грудня 1959 року 74,160

Як бачимо, січень, за давньою традицією, був дефіцитовий. Подібно ж дефіцитовий місяць вакацій — липень, до того ще причинився сам УНСоюз, який признав найбільш успішним секретарям та організаторам безплатний побут на чарівній Союзівці, і багато з них, користаючи з цього, перебули липень на союзовковому дозвіллі, замість на організуванні членів. Зате вони добре взялися до праці в осінні місяці, зокрема в грудні, який був найкращим місяцем під оглядом здобуття нових членів від, мабуть, „найтовстішого" в історії УНСоюзу місяця грудня 1950 року. В тому місяці ми придбали прямо неймовірне на наші обставини й можливості число 948 членів, з чого понад шістсот членів чистого прибутку після покриття всіх втрат того місяця.

Ці нові члени за клясами забезпечення представляються так:

ЧЛЕНИ ПРИЄДНАНІ У ЮВІЛЕЙНІЙ КАМПАНІЇ ПО КЛЯСАМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Кляса	Ч. членів	Їх сума забезпечення
Молодечий Департамент		
I (терм до 16 р. життя)	302	$ 302,000
P-20	744	604,000
E-20	589	447,000
E-18	551	486,000
P-65	45	27,500
E-65	32	21,000
Разом	2,263	$ 1,887,500
Дорослі		
W	716	625,500
P-20	964	868,000
E-20	634	620,500
P-65	160	143,500
E-65	163	183,000
DP	98	150,500
		150,500
Разом	2,735	2,618,000
Разом молоді і дорослих	4,998	

ПОЯСНЕННЯ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УНСОЮЗІ

КЛЯСА I — забезпечення до 18, або 16 року життя.
КЛЯСА II — забезпечення платне по смерті з вкладками до 70 року життя.
КЛЯСА III (E-16) — 16-літнє вивінувальне забезпечення.
P-20 — забезпечення платне по смерті з вкладками впродовж 20 років.
E-20 — двадцятилітнє вивінувальне забезпечення.
E-18 — вивінувальне забезпечення платне у 18-му р. життя.
P-65 — забезпечення платне по смерті з вкладками до 65-го року життя.
E-65 — вивінувальне забезпечення платне після осягнення 65-го року життя.
W. T — забезпечення платне по смерті з вкладками впродовж цілого життя.
O (P-70) — забезпечення платне по смерті з вкладками до 70-го року життя.
DP — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя з вкладками платними впродовж цілого життя.

Ця таблиця показує, що в 1959 р. напрям, виявлений в раніших роках не змінився. У відділі молоді кляси P-65 і E-65 є й далі дуже непопулярними (зрештою зовсім оправдано), подібно як у відділі дорослих. Цікаво було б дослідити, чи є це прямим впливом недоцінювання тих кляс самими кандидатами на членів, чи їх організаторами. Коли б цей напрям надалі вдержувався, постало б питання ліквідації тих кляс для облегшення праці головної канцелярії.

Зате найпопулярнішою молодечою й дорослою клясою забезпечення виявилася кляса P-20. Є це до певної міри новина у молодечому відділі, бо в ньому досі найпопулярнішою була кляса E-20. Ця зміна є зміною на краще і для УНСоюзу, і для самих членів. Слід цей напрям продовжувати.

Дуже зростає популярність молодечої кляси E-18, тобто нашої безконкуренційної щодо вкладок і інших користей едукаційної (популярно званої коледжовою) грамоти. Введена щойно в 1950 році, ця кляса забезпечення стала одною з найпопулярніших у молодечому відділі і виявляє з року на рік постійну тенденцію зросту. Хоч з одного боку вона є некорисною для УНСоюзу, бо ці грамоти дозрівають із закінченням 18-го року життя забезпечених, все ж їх шляхетна ціль: допомогти молоді у вступленні на високі школи та надія здобути цих молодих людей наново, вже як членів відділу дорослих, каже нам продовжувати всі старання для якнайбільшого поширення цієї грамоти.

З недавно, бо в 1958 році, введеної нової грамоти DP, яка дає подвійне забезпечення до 60-го року життя забезпеченого за розмірно дуже низьку вкладку, покищо не користає багато членів. За першого пів року після введення тієї грамоти забезпечилося нею тільки 25 членів, а за повний останній рік 98. Хоч це мало, але все ж є це зріст на сто відсотків.

Окремий інтерес для загального образу джерел здобуття нових членів мають таблиці, які показують висліди нашої минулорічної кампанії в останнім році по стейтам, провінціям, округам і більшим містам, Ось вони:

ЧЛЕНИ ПРИЄДНАНІ У ЮВІЛЕЙНІЙ КАМПАНІЇ ПО СТЕЙТАМ І ПРОВІНЦІЯМ

Ч. П.	Стейт, провінція	Ч. членів	Їх сума забезп.
1	New York	1,007	$ 872,000
2	Pennsylvania	917	753,000
3	Illinois	857	662,000
4	New Jersey	468	410,500
5	Ontario, Canada	360	445,000
6	Ohio	242	224,000
7	Quebec, Canada	184	195,500
8	Minnesota	180	178,000
9	Connecticut	155	129,000
10	Michigan	130	172,500
11	Nebraska	112	104,500
12	Manitoba, Canada	56	64,000
13	Massachussets	51	41,500
14	California	35	38,500
15	Rhode Island	35	33,500
16	Maryland	34	30,500
17	Kansas	26	20,500
18	Alberta	25	23,000
19	Colorado	23	21,500
20	Missouri	23	17,500
21	Indiana	19	17,000
22	District of Columbia	13	8,000
23	Br. Columbia, Canada	11	10,500
24	Wisconsin	9	7,000
25	Saskatchewan, Canada	6	10,000
26	New Hampshire	6	7,000
27	Florida	5	2,500
28	Delaware	3	3,000
29	Washington	3	2,500
30	W. Virginia	3	1,500
	Разом	4,998	4,505,500

Не приєднано ні одного члена в стейтах: Арізона, Норт Дакота, Ореґон і Вайомінґ.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ В ЮВІЛ. КАМПАНІЇ ПО ОКРУГАМ

Осідок Округи	Приєдн. чл.	Осідок Округи	Приєдн. чл.
1. Шикаґо, Ілл.	787	19. Ст. Люїс, Мо.	85
2. Ню Йорк, Н.Й.	530	20. Аллентавн, Па.	68
3. Филаделфія, Па.	516	21. Вінніпеґ, Ман.	56
4. Торонто, Онт.	318	22. Янґставн, Огайо	49
5. Міннеаполіс, Мінн.	297	23. Балтімор, Мд.	45
6. Монтреал, Кв.	184	24. Бофало, Н.Й.	44
7. Клівленд, Огайо	176	25. Бостон, Масс.	42
8. Дітройт, Міш.	165	26. Елмайра, Н.Й.	41
9. Ню Гейвен, Конн.	153	27. Вунсакет, Р. Ай.	36
10. Джерзі Ситі, Н. Дж.	138	28. Вілкс Беррі, Па.	26
11. Ютика, Н.Й.	135	29. Скрентон, Па.	25
12. Піттсбурґ, Па.	130	30. Форд Ситі, Па.	20
13. Рочестер, Н.Й.	123	31. Лудлов, Масс.	14
14. Нюарк, Н. Дж.	122	32. Смітміл, Па.	4
15. Трой, Н.Й.	107	Необ'єднані відділи	276
16. Фреквил, Па.	99		
17. Перт Амбой, Н.Дж.	97		
18. Пассейк, Н.Дж.	90	Разом:	4,998

МІСТА — ПЕРШУНИ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ

Ч. П.	Місто	Число нових членів	Ч. П.	Місто	Число нових членів
1.	Шикаґо, Ілл.	759	7.	Клівленд, Огайо	154
2.	Филаделфія, Па.	424	8.	Джерзі Ситі, Н.Дж.	119
3.	Ню Йорк, Н.Й.	410	9.	Рочестер, Н.Й.	102
4.	Торонто, Онт.	182	10.	Іст Ст. Люїс	81
5.	Монтреал, Кв.	176	11.	Ню Гейвен, Конн.	77
6.	Міннеаполіс, Мінн.	162	12.	Пассейк, Н. Дж.	72

Як показують подані вище таблиці, першуном поміж стейтами та провінціями є стейт Ню Йорк, який наздоганяє — як другий по черзі, — стейт Пенсилвенію й Ілиной. За цією великою трійкою йдуть Ню Джерзі, Онтеріо і Огайо, але вже з куди меншими числами членів. Лиш стейт Ню Йорк перейшов границю тисячі членів. Пересічна сума забезпечення цих нюйоркських членів виносить кругло 870 долярів. Під цим оглядом його побивають інші стейти й провінції. Наприклад, пересічна сума забезпечення нових членів в Онтеріо виносить 1,236 долярів. За сумною традицією чотири стейти не придбали ні одного члена за весь рік.

Між округами та містами безоглядним переможцем є Шикаґо. Активність Шикаґо-міста виявляє число 759 членів, здобутих у тому місті, і число 424, здобуте в тому часі в Филаделфії та 410 в Ню Йорку. Здобуток міста Шикаґа вирішив також перевагу шикаґівської округи, бо поза містом Шикаґом всі інші 14 Відділів округи придбали тільки 28 членів. Першун поміж стейтами Ню Йорк є другим поміж округами та третій поміж містами.

Не позбавленими інтересу є також таблиці, які виявляють активність поодиноких Відділів, однаково великих, як і малих. Цього року ми навмисне виготовили декілька таблиць здобутків у кампанії наших Відділів, щоб мати змогу підкреслити успіхи не тільки великих Відділів, які зайчайно маючи свій осідок у великих скупченнях українців, можуть здобувати більше число членів, але також малих Відділів, розміщених по малих місцевостях, які такої змоги не мають. Тому, що ювілейна квота визначена для всіх Відділів була розділена пропорційно до числа їх членів, справжні заслуги Відділів у цій кампанії виявляє передусім відсоткове виконання квот Відділами, незалежно від того, чи воно об'єктивно велике, чи мале. Сподіваємося, що малі, працьовиті Відділи з невеликим числом здобутих членів, знайдуть вдоволення, побачивши на списку наших заслужених Відділів поруч великих Відділів із часто вдесятеро вищими числами здобутих членів. Їм це належиться, бо, діставши менше талантів, вони, поза рідкими вийнятками, не могли їх помножити так, як ті, що одержали талантів більше.

ЯК ВІДДІЛИ ВИКОНАЛИ СВОЇ КВОТИ В ЮВ. КАМПАНІЇ

	Число відділів	% усіх відділів	Число пр. членів	% усіх пр. членів
Осягнули, або перевищили квоти	69	14	2,515	51
Осягнули, або перевищили половину квоти	103	21	1,750	35
Осягнули менше, як половину квоти	182	37	733	14
Не приєднали ні одного члена	130	28	—	—
РАЗОМ:	484	100%	4,998	100%

ВІДДІЛИ, ЩО ВИКОНАЛИ СВОЇ КВОТИ НА 200 І БІЛЬШЕ ВІДСОТКІВ

ЧП	Ч.Від.	Місцевість	Квота	Приєднано	%квоти
1.	284	Іст Ст. Люїс, Ілл.	10	77	770
2.	141	Лінколн, Небр.	8	44	550
3.	78	Майнервил, Па.	5	27	540
4.	226	Денвер, Коло.	7	23	368
5.	356	Омага, Небр.	20	68	340
6.	495	Вінніпеґ, Ман.	10	32	320
7.	25	Джерзі Сити, Н.Дж.	20	56	280
8.	22	Шикаґо, Ілл.	10	27	270
9.	189	Филаделфія, Па.	30	77	256
10.	471	Монтреал, Кв.	40	93	232
11.	323	Канзас Сити, Канс.	10	23	230
12.	42	Пассейк, Н.Дж.	32	71	222
13.	177	Провіденс, Р. Ай.	10	21	210
14.	468	НаяґраонЛейк, Онт	8	16	200

ПОЧЕСНА ЛИСТА ВІДДІЛІВ,

що приєднали в ювілейній кампанії 50 і більше нових членів

Ч.П.	Число Відділу	Місцевість	Приєднано членів
1.	153	Филаделфія, Па	155
2.	432	Торонто, Онт.	149
3.	345	Міннеаполіс, Мінн.	143
3.	423	Шикаґо, Ілл.	143
5.	221	Шикаґо, Ілл.	133
6.	131	Шикаґо, Ілл.	105
7.	471	Монтреал, Кв.	93
8.	379	Шикаґо, Ілл.	87
9.	114	Шикаґо, Ілл.	84
10.	194	Ню Йорк, Н.Й.	81
11.	361	Ню Йорк, Н.Й.	79
12.	189	Филаделфія, Па.	77
12.	284	Іст. Ст. Люїс, Ілл.	77
14.	42	Пассейк, Н.Дж.	71
15.	356	Омага, Небр.	68
16.	204	Ню Йорк, Н.Й.	66
17.	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	56
18.	191	Трой, Н.Й.	55
19.	35	Шикаґо, Ілл.	52
19.	83	Филаделфія, Па.	52

(Продовження буде)